

Jaká byla
naše škola
dřív? *strana 4*

Storm the
Area 51
strana 5

Rozhovor:
Absolvent
Ondřej *strana 8*

THE BLUE

1/2019

září - prosinec

Zdarma

ŽIHLE 2019

Adaptační kurz pro 1. ročníky

Přišel první den a s ním i to, čeho se většina prváků obávala hned po spatření rozhodnutí o přijetí, adaptační kurz v Žihli. Nikdo z nás nevěděl, co od toho čekat a většina studentů určitě měla v hlavě plno otázek: „Jak to mám zvládnout? Pět dní s lidmi, které vůbec neznám, a ještě k tomu bez signálu?!“ nebo „To jsme se nemohli první den jen potkat ve třídě a na adapták jet až třeba druhý den?“

Aneta Procházková

Julie Jelínková

Po příjezdu do areálu jsme dostali čas se zabydlet a trochu se i mezi sebou seznámit. Odpoledne nás už čekal program. Jako první jsme měli seznamování s našimi třídními učiteli. Dozvěděli jsme se něco o chodu školy a jak to celé bude probíhat. Poté na nás čekal proslov pana ředitele a představení ostatních učitelů. Podrobnější seznamování s učiteli jsme absolvovali v dalších dnech. Navečer
Pokračování na straně 2

*Srdce.
Takhle to vypadalo
v průběhu adaptačního kurzu
v roce 2018. Foto: Petr Hubený, SEUP*

DÍKY ZA MODROU

Michal Turek

V rukou právě držíte noviny, které chceme využít k potěšení a přiučení nás všech. Jsem nadšený, že mohlo vzniknout něco
Pokračování na straně 8

takového formátu, jako jsou tyto listy. Během hodin PMK jsme se rozhodli splnit časově náročný a těžký úkol a vytvořit velký projekt,

jsme měli další program v podobě her, při kterých jsme se něco o sobě vzájemně dozvěděli. Program celého dne zakončila diskotéka, kterou si všichni studenti náramně užili!

Další dny jsme se zúčastnili různých her, ať už jen v rámci třídy, ale i třídy proti sobě. Jejich organizace byla skvělá! Měli jsme při nich možnost poznat se i s lidmi z jiných oborů. Nejatraktivnější částí programu byly ale určitě pro studenty diskotéky, karaoke a táborák.

„Hry byly zajímavé, akorát některé moc časově náročné.“ (student P1A)

Ale jak už to bývá, dny utekly rychle, a nastal poslední den. Měli jsme vyjždět v 9 hodin, tím pádem jsme si své věci museli zabalit už večer. Ráno se všechny třídy nasnídaly a čekaly na příjezd autobusu.

Zajímal nás názor prváků, kteří se adaptačního kurzu

zúčastnili, a proto jsme se zeptali na pár otázek:

Jak jste se cítili před odjezdem?

„Cítili jsme se docela nejistě, protože jsme nevěděli, co nás čeká.“ (J.R., A1B)

Jaký je váš názor na program (hry, diskotéky, táborák nebo celkově na adaptační kurz)?

„Adapťák byl skvělý, a to i díky termínu. Hned na začátku je to nejlepší možné uskutečnění. Hry byly zajímavé, akorát některé moc časově náročné. Bylo super mít volný prostor pro seznamování.“ (P1A)

Jaké byly vaše první dojmy (z nových učitelů, spolužáků, areálu, ...)?

„Ze začátku jsem byla nervózní. Nikoho jsem neznala a bála jsem se, že se nezačlením. Naštěstí se v naší třídě sešli skvělí lidé a tenhle můj pocit po chvíli opadnul.

Učitelé už u autobusu vypadali velmi mile.“ (A.P., M1A)

Co se vám líbilo nejvíce?

„Večery, táborák, diskotéka, hry, osobní volno. Tak nějak všechno.“ (R1A)

Jaké máte z pobytu pocity?

„Nový kolektiv je super a jsem rád za to, že můžu být jeho součástí. Učitelé jsou super.“ (J.R., A1B)

Byly na adaptačním kurzu nějaké nedostatky, které by vám více zpříjemnily pobyt?

„Možná nějaké seznámení s ostatními učiteli. Že by se sešel celý sbor, a měli bychom možnost je lépe poznat.“ (P1A)

Myslíme, že adaptační kurz byl úžasný, a naši studenti si ho určitě velmi užili. Musíme poděkovat vedení školy za celou organizaci a uskutečnění! Přejeme všem prvákům hodně štěstí při studiu!

Každý rok k nám přijde mnoho nových tváří. Je týden na seznámení dost? Foto: Michal Turek, SEUP

KALENDÁŘ AKCÍ

Září

3.9.2019 – prezentace zahraničních praxí
2. – 6.9.2019 – adaptační kurz Žihle
10. – 12.9.2019 – veletrh středních škol
17.9.2019 – okresní kolo Prahy 9 ve velkém fotbalu
23. – 29.9.2019 – výměnný pobyt Poprad
26.9.2019 – první žákovská rada

Říjen

2.10.2019 – přednáška české vězeňství na příkladu věznice Jiřice (a4a, a4b, a4c) – pražské kolo atletiky
8.10.2019 – přespolní běh – krajské kolo
10.10.2019 – přednáška s poslancem parlamentu ČR – právní a finanční gramotnost (r3a, a3a, a3b, a3c)
16.10.2019 – návštěva knihovny + workshop (a1a)
16.10.2019 – Das Filmfest (a3a, m3a, p3a, r3a)
22.10.2019 – výběrové řízení do PR týmu
25. – 26.10.2019 – sympozium partnerských škol
31.10.2019 – 1.11.2019 – ředitelské volno

Tvořte kalendář s námi!

Navštívila Vaše třída nějakou akci či se zúčastnila exkurze? Pořídte z průběhu události pár fotek a i s krátkým popiskem nám je zašlete na e-mail redakce: novinyseup@gmail.com. Není totiž v našich silách mít pod palcem celkové dění ve škole, takže tohle pro vás bude jistota, že se o vaší akci, exkurzi či třeba plánované sbírce všichni dozvědí!

Psychologická poradna

Každý má občas nějaké problémy.... Proto jsme si pro vás připravili psychologickou poradnu, kam nám budete moci anonymně posílat vaše problémy či otázky, a pan učitel Zigo se vám na ně pokusí stručně odpovědět. Prosíme vás, abyste nám posílali otázky, na které vážně chcete znát odpověď. Na hlouposti odpovídat nebudeme. Zároveň bychom vás chtěli upozornit, že odpovědi na dotazy jsou velmi obecné a nemusí být dostačující. Vždy je lepší se svým problémem zajít osobně za odborníkem.

Vaše dotazy nám můžete posílat na tento odkaz: <https://tellonym.me/Psychologickaporadnaseup>

Listopad

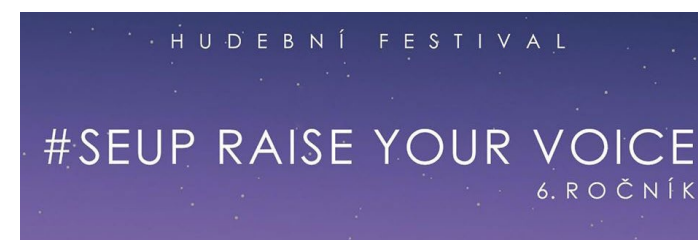
5.11.2019 – přednáška stenografie v praxi (a1a, a1b, p1a, p1b, m1a, b1a, p3a, r1a)
6.11.2019 – den otevřených dveří
13.11.2019 – třídní schůzky
28.11. a 30.11.2019 – Schola Pragensis

Foto: Markéta Svobodová, SEUP

Prosinec

2.12.2019 – divadelní představení Agent (a3b, a4a, p2b, p3b)
4.12.2019 – den otevřených dveří
6. – 11.12.2019 – lyžařský kurz Alpy
16.12.2019 – exkurze Mnichov - Německo
20.12.2019 – raise your voice
23.12.2019 – vánoční prázdniny

Naše škola nebyla vždy taková, jak ji známe?

V dnešní době je naše škola jednou z nejmodernějších a největších pražských škol. Jak je ale stará? A jakou má vlastně historii? Pojďme se podívat do její minulosti, a také na to, co ji ovlivnilo.

Tereza Schützová

1971 - 1999

Samotná budova školy byla dostavěna již v roce 1971, od té doby byla sídlem Středního odborného učiliště Vojenských staveb, ke kterému se v roce 1999 přidala ještě Integrovaná střední škola technická. Naše škola poté existovala pod názvem "Střední odborná škola a Střední odborné učiliště technické". Zajímavostí je, že v roce 1985 se prostory školy objevily v té době populárním seriálu Třetí patro, který točila Česká televize.

Toto je tedy úplný počátek školy, při němž byl ředitelem (od roku 1989 do roku 1999) Ing. Josef Strachoně.

1999 - 2002

V tomto období byla ředitelkou školy Ing. Jana Hornová, ve škole však nenastaly žádné významné změny.

2002 - 2004

Střední odborná škola pro administrativu EU jako taková vznikla v roce 2002, kdy se otevřely obory veřejnosprávní činnosti a ze současných oborů školy obor provoz diplomatických služeb. Součástí školy bylo stále také odborné učiliště, které vzdělávalo žáky ve tříletých

oborech. Po vystudování školy jste se tedy klidně mohli stát automechaniky, provozními techniky nebo nástrojaři. Zasluzhy patří tehdejší ředitelce Mgr. Janě Volfové.

2004 - současnost

Od roku 2004 je ředitelem naší školy Mgr. Roman Liška, a právě v tomto roce se škola začíná podobat té dnešní.

Technické obory v roce 2004 zanikly a nahradily je již současné

Stará versus nová. Škola během pár měsíců prošla velmi nákladnou rekonstrukcí a k nepoznání se proměnila k lepšímu.

Foto: Vanessa Kučerová, SEUP

vzdělávací programy - právní administrativa, později řízení lidských zdrojů a samozřejmě také mediální komunikace. Obor veřejnosprávní činnosti postupně zanikl.

Od té doby se však ještě naše škola v mnoha ohledech změnila. Především díky rekonstrukcím, které probíhaly mezi rokem 2009 a 2011. Kromě toho, že se zlepšilo venkovní vzezření školy, se naše škola stala plně bezbariérovou, a to díky výtahům a nájezdovým rampám v budovách A, B i C. I proto může

dnes naši školu navštěvovat studentka na vozíku.

Od této chvíle mají studenti také možnost v letních dnech o přestávkách využívat školní dvůr, kde vzniklo příjemné místo pro posezení. Pro zlepšení výuky vzniklo mnoho nových prostorů. Modernizací prošly budovy B a C, kde najdeme jazykové a počítačové učebny s moderním vybavením.

V roce 2012 byl vybudován konferenční sál v budově B.

Storm the Area 51

- ne všichni se vyhli kulkám rychle jako Naruto

Facebooková událost „Storm the Area 51“ s heslem „They can't stop all of us,“ uchvátila celý svět. Akci vymyslel kalifornský student Matty Roberts (20), který ze začátku netušil, že jeho nápad zaujme tolik lidí vážně na to, aby se ho i zúčastnili.

Denisa Corridoni

V čem tato akce spočívala a proč mánie mimozemšťanů posedla celý svět? Hned se dozvíte, jak to celé začalo. Víte však, co Oblast 51 doopravdy je?

Vláda spojených států oficiálně prohlásila, že nevadské území je základna leteckých vojsk, kde se rekruti podrobují výcviku do speciálních jednotek. Postupem času se začalo spekulovat, že tato oblast ukrývá přísně tajné vládní projekty, a také slouží k vesmírným výzkumům NASA. Mnoho lidí tak vyvodilo, že za plotem instituce skrývají mimozemskou formu života, se kterou se pokouší dorozumět. Někteří lidé tvrdí, že na tomto místě vláda dokonce navazuje kontakty s neznámou civilizací. Co se doopravdy děje v tajemné budově chtělo 20. září tohoto roku zjistit přes 1,4 milionů lidí.

Samotného Mattyho zájem obří masy lidí vyděsil, a tak událost raději smazal. Kvůli původně nevinné legraci ho čekala i návštěva FBI, jež ujistil, že v žádném případě nehodlá páchat atentát. Naopak, snažil se tomu zabránit.

Netrvalo příliš dlouho a akce se opět vrátila na internet, a to nejen v podobě události na stránkách Facebooku. Fenomén zasáhl do všech sociálních sítí v podobě vtipných videí a obrázků. Každému z nás utkvěl v paměti alespoň jeden meme týkající se mimozemšťanů. Smutné je, že s jistotou můžu prohlásit, že memes obsahují více pravdy, než polovina článků slavných amerických novin a časopisů. Jak si mají lidé takovou cenzuru ve svobodné zemi vysvětlit?

Proč nejčtenější zdroje nezmínily jediné úmrtí? Veřejnosti unikla informace o třech mrtvých a čtyřech vážně zraněných lidech, ale ani jediné médium se o tragédiích nezmínilo.

Náhračkou pro ukojení zvědavosti čtenářů se stala pouze zmínka o zatčení zvědavců pokoušejících se proniknout přes plot vojenské oblasti. K úmrtím došlo v důsledku povolení ke střelbě, které bylo o pár hodin později staženo. Úmrtí zůstala médiím zatajena, což je v mnoha ohledech znepokojující.

Tato kauza vzbuzuje spoustu otázek, na které nelze přímo odpovědět. Kde je tedy pravda? Snaží se Spojené státy něco zatajit, nebo jen lidská fantazie nezná mezí? Je jen otázkou času, než do areálu proniknou obyčejní lidé a zjistí, co se za branami nevadské pevnosti Area 51 skutečně skrývá.

Lidstvo miluje konspirační teorie. Kolik z nich je pouhou pohádkou a kolik vychází z pravdy? Foto: BBC via Getty images

Od narození na vozíku

Slečna Rozálie Niké Mošovská (16) představuje svůj život s handicapem. Již od narození je na vozíku. Ve sportu se jí však velice daří a má spoustu úspěchů. Ale jak se cítí v novém školním prostředí, a co by v budoucnosti chtěla změnit?

Eliška Bartošková

Lucie Buršová

V našem prvním rozhovoru vítám Rózu Niké Mošovskou. Róza k nám letos nastoupila do prvního ročníku na obor mediální komunikace.

Rózo, jaký je tvůj příběh?

Mé narození bylo předčasné, a proto jsem dlouhou dobu strávila v inkubátoru. Každý doktor má jinou teorii nebo diagnózu. Nikdo si není úplně jistý, jak jsem se vlastně ocitla na vozíku. Nejpravděpodobnější je však verze, ve které doktoři pár dnů či dokonce hodin po mém narození museli kvůli vrozené srdeční vadě uzavřít operaci tepennou dučej a při zákroku mi přerázli míchu.

Jak si svůj handicap vnímala v dětství a jak ho vnímáš teď?

V dětství jsem své omezení nevnímala vůbec. Ve školce byly podobně handicapované děti, takže jsem to nebrala jako něco neobvyklého. Když jsem byla starší, dětem jsem se hodně vyhýbala. S dospělými jsem neměla problém. Teď už jen čekám, jak na mě budou lidé při prvním setkání reagovat. Snažím se s nimi udržovat oční kontakt

a čekám, kdo uhne očima první. Většinou jsou to oni, ale já to už beru spíš jako srandu. Když však přijde na nervozitu, snažím se zachovat si chladnou hlavu a situaci zvládnout.

Máš na kontě spousty sportovních úspěchů v para atletice. Jak jsi začala s para atletikou, a co považuješ za největší úspěch?

Chodila jsem na para atletiku od svých třinácti let do Sportovního klubu Jedličkova ústavu v Praze, který jsme měli na naší speciální základní škole. Věnovala jsem se hodu oštěpem a diskem. Dostala jsem se tam pomocí mého trenéra, který mě už nějakou dobu přesvědčoval, abych šla zkusit trénink, a já tomu nakonec dala šanci. Rok jsem házela za reprezentaci České republiky. Jeden z mých největších úspěchů jsou dvě zlaté medaile z Mistrovství světa juniorů konaného v Dublinu. Můj nejaktuálnější titul je vicemistryně Evropy v hodu oštěpem z roku 2018, kdy jsem s para atletikou skončila.

Proč jsi s para atletikou skončila?

Tomuto sportu jsem se věnovala poměrně dlouho a už mě přestal naplňovat. Naopak mě začaly lákat kolektivní sporty, a tak jsem půl roku hrála para basketbal. Později jsem zjistila, že bych to časově neskloubila se školou. Basketbal jsem si zamilovala a doufám, že se k němu ještě někdy vrátím.

Sport vyplňoval velkou část tvého dospívání,

plánuješ zkusit i jiný sport v budoucnu?

Ne, zatím opravdu ne. Chci se naplno věnovat škole a nabírat ve svém oboru nové zkušenosti.

Vraťme se zpět ke škole. Ty jsi na oboru mediální komunikace. Proč zrovna tento obor?

Zhruba před rokem a půl jsem prohlásila, že chci být „radio-aktivní“ ne radioaktivní, ale aktivní v rádiu. Po delší době se můj obzor rozšířil a uvědomila jsem si, že se chci pohybovat v celé mediální sféře a věnovat se především žurnalistice.

Splňuje zatím obor tvá očekávání?

Po takové chvíli zatím nemohu říct, jestli jsem si vybrala správně, protože je velký rozdíl mezi ročníky. Jestli to byla ta správná volba se ukáže až ve 3. ročníku, kdy se vyučují, alespoň pro mě, zajímavé předměty jako je psychologie a sociologie, nebo třeba žurnalistika. Ale zatím jsem velmi spokojená.

Jak už jsme zmiňovaly, chodila jsi do speciální školky i školy, kde byl malý kolektiv stejně handicapovaných dětí. Jak se cítíš v novém prostředí, kde se poprvé musíš vyrovnávat s většími změnami?

Bylo to strašné. Měla jsem obavy, že nebudu zvládat tempo učení, protože přeci jen na základní škole to bylo volnější. Také kolektiv je pro mě úplně nový, ale měla jsem opravdu štěstí, že jsem nastoupila do

třídy plné sympatických lidí, se kterými jsme stejně naladěni. Nemůžu si zatím na nic stěžovat.

Jak jsi spokojená s přístupem vedení a učitelů?

Mile mě překvapil přístup vedení školy. Bála jsem se, že nebudu mít možnost studovat na normální střední škole, ale tady mi vše umožnili. Všichni se ke mně chovají jako k běžnému studentovi, a i to pro mě bylo důležité. Škola mě velmi motivuje posouvat se dále.

Přestože už mají lidé s handicapem spoustu možností, jak žít plnohodnotný život, máme k nim ve společnosti stále mírný odstup. Máš nějakou negativní zkušenost s přístupem ostatních lidí,

ať už z dětství, nebo z dospívání? A co bys ráda ještě změnila, aby se lidé s handicapem cítili ve společnosti komfortněji?

Jsem velice ráda za posun dnešní společnosti, protože osobně nemám žádnou negativní zkušenost. Ale moje velké přání je, aby se do státních médií zařazoval i para sport. Často lidé ani nevědí, že jde například lyžovat s handicapem nebo dělat míčové sporty. Myslím si, že kdyby lidé více viděli para sportovce i na svých obrazovkách, pomohlo by to k posunu společnosti o krok dále.

Chtěla bys v budoucnosti pomáhat ostatním lidem s handicapem, předávat jim svoje rady a dodávat motivaci?

Na vozíku. Róza je handicapovaná již od narození, ale žije naplno. Ve volnu se mimo jiné hodně věnuje sportu. Foto: Michal Turek, SEUP

Této možnosti bych se určitě nebránila, ale nesměřuji k tomu. Nejsem úplně srdecař, budu ráda, když budu moct někdy příležitostně pomoci, ale není to mým cílem.

Co by si ráda vzkázala lidem, co se aktuálně musí vyrovnávat s handicapem?

Člověk se s tím musí vždy vyrovnat po svém. Je to hodně individuální. Každý se s tím nakonec musí vyrovnat, nic jiného mu totiž nezbývá. Nejlepší, co ale můžete udělat, je vynechat otázku „proč?“, snažit se překonávat překážky a být soběstační. Je to to nejlepší, co pro sebe můžete udělat.

Na vozíku jsi už šestnáct let. Jakou fázi života bys označila za nejtěžší? Bylo to dětství, nebo je to právě teď na střední škole?

Myslím si, že je to právě teď. Na střední škole se začínám vše teprve učit. Do této doby za mnou stáli při všem rodiče a na speciální základní škole jsme na tom byli všichni stejně. Nikdy předtím jsem si svůj handicap neuvědomovala víc, než právě teď. Poprvé jsem musela zapadnout mezi normální kolektiv a seznámit lidi kolem sebe se svým handicapem. Přístup vedení a žáci školy mi vše ulehčují.

I lidé s handicapem mohou žít plnohodnotný život, pracovat na svých snech a mít vysoké cíle. Děkuje Róze, že poskytla ostatním studentům náhled do zákulisí jejího života.

Rozhovor s absolventem

Ondra Pajer na naší škole vystudoval obor právní administrativa. Odmaturoval v roce 2018. Nyní pracuje na poloviční úvazek v advokátní kanceláři Allen & Overy, zároveň studuje informatiku na České zemědělské univerzitě v Praze. Ondra sám řekl, že si střední školu užil.

Markéta Svobodová

Po maturitě studoval humanitní studia na Karlově univerzitě, ale po pár měsících v advokátní kanceláři zjistil, že mu práce dává mnohem víc, než škola, kterou v té době studoval. Okolo Vánoc na Karlově Univerzitě skončil. V tu dobu ještě nebyl rozhodnutý, že půjde studovat informatiku. Původně se chtěl znovu pokusit o přijetí na práva, protože na poprvé ho nevezali.

„Pro mě bylo studium práv od začátku jasným cílem, vlastně mě ani nenapadlo studovat něco jiného. Po roce praxe jsem zjistil, že právo asi není to, co bych chtěl v životě dělat. Možná jsem jen nevěděl, co všechno to obnáší a měl jsem trochu zkreslené představy, i když mě právo jako takové baví.“

Po odchodu ze školy stále pracoval v advokátní kanceláři a hodně toho nacestoval. Na konci září se ale zase vrátil do školy. Tentokrát na Českou zemědělskou univerzitu.

„Je to na jednu stranu zvláštní, ale hrozně jsem se těšil. Mám sice štěstí v tom, že moje práce není moc stereotypní, ale pomalu mě to přestávalo bavit. Je to konečně něco nového. Zároveň se trochu bojím, přeci jen jsem rok neviděl matematiku. A už třeba příprava na přijímací zkoušky byla docela záživná, i když musím říct, že nebyly tak těžké, jako na jiných

vysokých školách. Je to skok, ale není nic, co by nešlo zvládnout.“, odpověděl Ondra na otázku, jak pro něj bylo těžké vrátit se po více než půl roce do školy.

Současným studentům by určitě doporučil zahraniční praxe. Ondra absolvoval praxi v Bruselu, na kterou rád vzpomíná jako na obrovskou zkušenost. „Nejdůležitější je nebýt stydlivý, protože když si pro něco nedožeš, tak to nedostaneš.“ dodal Ondra na závěr našeho rozhovoru.

Díky za modrou - pokračování z první strany

kteřý by nás všechny procvičil a naučil něco nového, co by nám bylo do budoucna prospěšné a zároveň to bylo i smysluplné. Projekt takového rázu ale není lehký proveditelný, a proto potřebujeme ke spolupráci spoustu nadšených šikovných lidí. Lidí, kteří o něco mají

zájem. Rádi bychom redakci novin otevřeli všem, kteří o to stojí. První číslo je pouze zkouškou toho, co dokážeme, ale dalšími čísly bychom si rádi rozšířili naše obzory. Pojďte s námi tvořit obsah o věcech, které vás baví, a rozšiřte díky tomu svoje zkušenosti. V tomto

číslu se mimo otevíracího článku o Žihli dočtete i o historii naší školy a představíme Vám dva studenty naší školy. Pravidelnou rubrikou se stává kalendář akcí, který v příštích číslech budete moci rozvíjet s námi. Díky za podporu a příjemné podzimní počtení!

Jak se přidat a napsat svůj článek?

Není nic jednoduššího, nežli nás kontaktovat na e-mailu: novinyseup@gmail.com, do zprávy nám pak napište, o čem byste chtěli psát, a my se ozveme. Dveře jsou otevřeny úplně pro každého a zkušenosti nejsou potřeba, všechno vás naučíme.

Šéfredaktor: Michal Turek (M4A); redaktori: Markéta Svobodová (M3A), Aneta Procházková (M1A), Julie Jelínková (M1A), Tereza Schützová (M1A), Denisa Corridoni (M1A), Eliška Bartošková (M1A), Lucie Buršová (M1A), Vanessa Kučerová (M1A), Stela Fridrichová (M1A); grafika: Veronika Krátká (M3A); jazykové korektury: Markéta Svobodová (M3A); redakční rada: Anna Boháčová (M4A), Veronika Krátká (M3A)

Za tiskové a jiné chyby neručí nikdo z výše uvedených